

The effect of Iranian Native Medicinal Plants on Helicobacter Pylori: A Review Study

mohammad reza aliramaei

Department of Biology, Faculty of Sciences, university of isfahan, isfahan, iran

Mohammad rabbani khorasgani*

Department of biology, Faculty of sciences, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

Mohammad Reza Rahmani

Department of immunology, Faculty of medicine, Medical university of Kurdistan, Sanandaj, Iran

Sayyed Hamid Zarkesh Esfahani

Department of Biology, Faculty of Sciences, University of Isfahan

Abstract

Introduction: Helicobacter pylori is a gram-negative and microaerophilic bacterium. About half of the human population in the world is infected with this bacterium. Helicobacter pylori is known to be one of the main causes of stomach ulcers and gastric cancer. The increased antibiotic resistance, the high cost of combined treatments and adverse side effects have led to an increase in the tendency to alternative methods such as the use of antioxidants, anti-inflammatory agents, probiotics, and herbal medicines.

Materials and methods: In this study the published articles on the effects of 29 plant families, including 69 Iranian plant species against H. pylori in vitro and in vivo conditions were reviewed and categorized.

Results: According to the obtained results, plants such as Mentha Piperita, Zataria multiflora, Salvia mirzayanii, Geum Iranicum, Rhus coriaria, Commiphora myrrha, Heracleum persicum, Trachyspermum amm, Artemisia absinthium, Glycyrrhiza glabra L, Olea europaea and Punica granatum are the most affected plants against Helicobacter pylori in vitro condition.

Conclusion: The observed antibacterial effects of the tested herbs in this study suggest that these herbs have the potential to be used as a viable alternative treatment for of the H. pylori infections but antibacterial activity evaluation of herbal extracts against H. pylori should be evaluated both in vitro and in vivo conditions. Also, determining the effective ingredient can help further research in this regard. The effectiveness of the same plant species should be evaluated in the different regions and ultimately concluded in the field of their effect. It is clear that the obtain outcome of the antibacterial effect of the same herbal extract on different strains of a bacterial species might be different so the standard strain of H. pylori must be use.

Key words: Helicobacter Pylori, Medicinal Plants, Mentha Piperita, Zataria multiflora, Salvia mirzayanii, Geum Iranicum, Rhus coriaria

* Corresponding author

فصلنامه علمی زیست‌شناسی میکروارگانیسم‌ها (نوع مقاله: علمی)

سال هشتم، شماره ۳۱، پاییز ۹۸، صفحه ۱۸-۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۹/۰۳ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۳/۲۱

doi: [10.22108/BJM.2019.113830.1169](https://doi.org/10.22108/BJM.2019.113830.1169)

تأثیر گیاهان دارویی بومی ایران بر هلیکوباکتر پیلوری: مطالعه مروری

محمد رضا علی رمائی: دانشجوی دکتری گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، ایران، rezaaliramaie92@gmail.com
محمد ربانی خوراسگانی*: دانشیار گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، ایران، m.rabbani@biol.ui.ac.ir
محمد رضا رحمانی*: دانشیار گروه ایمنولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران، rahmany191@gmail.com
سید حمید زرکش اصفهانی:: دانشیار گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، ایران، s.h.zarkesh@sheffield.ac.uk

چکیده

مقدمه: هلیکوباکتر پیلوری، باکتری گرم منفی و میکروآتروفیل است و حدود نیمی از جمعیت انسانی جهان به این باکتری آلوده‌اند. این باکتری یکی از عوامل اصلی زخم معده و سرطان معده شناخته شده است. افزایش مقاومت‌های آنتی‌بیوتیکی، هزینه زیاد درمان‌های ترکیبی و عوارض جانبی نامطلوب به افزایش تمایل نسبت به روش‌های جایگزین نظیر استفاده از آنتی‌اکسیدان‌ها، عوامل ضدالتهابی، پروبیوتیک‌ها و داروهای گیاهی منجر شده است.

مواد و روش‌ها: در بررسی حاضر، پژوهش‌های انجام‌شده روی آثار ۲۹ خانواده گیاهی شامل ۶۹ گونه گیاهی در ایران علیه هلیکوباکتر پیلوری در شرایط آزمایشگاهی و بالینی بررسی و این گیاهان دسته‌بندی شدند.

نتایج: باتوجه به نتایج به‌دست آمده می‌توان از گیاهانی نظیر نعنای، آویشن شیرازی، مرو تلخ، گنوم/ایرانیکوم، سماق، ملک ازرق، گلپر، زیان، افسطین، شیرین بیان، زیتون و انار به‌عنوان گیاهانی یاد کرد که بیشترین تأثیر را علیه هلیکوباکتر پیلوری در شرایط آزمایشگاهی نشان می‌دهند.

بحث و نتیجه‌گیری: باتوجه به آثار ضدباکتریایی گیاهان بررسی‌شده در مطالعه حاضر، این گیاهان دارویی پتانسیل استفاده به‌عنوان جایگزین مناسب در درمان عفونت ناشی از هلیکوباکتر پیلوری را دارند؛ اما پیش از هر کار، باید عملکرد ضدباکتریایی عصاره‌های گیاهی علیه هلیکوباکتر پیلوری هم در شرایط آزمایشگاهی و هم در شرایط بالینی ارزیابی شود. تعیین ماده مؤثر به پژوهش‌های بعدی در این زمینه کمک شایانی می‌کند؛ همچنین عملکرد گونه‌های گیاهی یکسان در مناطق مختلف باید سنجیده شود تا در نهایت، در زمینه تأثیرگذاری آنها نتیجه‌گیری شود. در زمینه سویه‌های هلیکوباکتر پیلوری مورد آزمایش نیز باید از یک سویه استاندارد برای ارزیابی عملکرد ضدباکتریایی عصاره‌های گیاهی مختلف استفاده شود و استفاده از سویه‌های متفاوت ممکن است نتایج گوناگونی را در مورد تأثیر ضدباکتریایی عصاره گیاهی یکسان حاصل کند.

واژه‌های کلیدی: هلیکوباکتر پیلوری، گیاهان دارویی، نعنای، آویشن شیرازی، مرو تلخ، گنوم/ایرانیکوم، سماق

* نویسنده مسئول مکاتبات

Copyright©2019, University of Isfahan. This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>), which permits others to download this work and share it with others as long as they credit it, but they cannot change it in any way or use it commercially.

مقدمه

هلیکوباکتر پیلوری، باکتری گرم منفی و مارپیچی شکلی است که در برخی از شرایط نامساعد محیطی نظیر قرار گرفتن در معرض آنتی‌بیوتیک‌ها به اشکال کوکوئیدی دیده می‌شود (۱)؛ برآورد شده است بیش از نیمی از جمعیت جهان به این باکتری آلوده‌اند. شیوه انتقال هلیکوباکتر پیلوری هنوز به درستی مشخص نیست؛ اگرچه راه‌های دهان‌به‌دهان و مدفوعی-دهانی محتمل‌ترین راه‌های انتقال این باکتری محسوب می‌شوند (۲). در ایران، میزان شیوع آلودگی در افراد ۳۵ تا ۵۵ سال بین ۸۸/۴ تا ۹۳ درصد، در افراد ۶ تا ۲۰ سال استان‌های اردبیل و یزد به ترتیب ۴۷/۵ و ۳۰/۶ درصد و در افراد ۱۰ تا ۲۵ سال شهر تهران ۴۴/۹ درصد گزارش شده است (۳).

باکتری هلیکوباکتر پیلوری سبب طیف گسترده‌ای از اختلالات مجرای بالایی گوارش از جمله گاستریت مزمن، زخم معده، لنفومای بافت لنفوئید مرتبط با مخاط معده (MALT) و سرطان معده می‌شود (۴)؛ همچنین برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند عفونت با باکتری هلیکوباکتر پیلوری با ایجاد و گسترش بیماری عروق کرونر ارتباط دارد (۵). *cagE* *cagT* *vaca* *baba* و *caga* از جمله فاکتورهای بیماری‌زایی باکتری هلیکوباکتر پیلوری به شمار می‌آیند (۶). استفاده از درمان‌هایی که با عنوان درمان سه‌گانه شهرت یافته‌اند، درمان آنتی‌بیوتیکی رایجی محسوب می‌شود که در حال

حاضر برای این باکتری وجود دارد؛ این درمان شامل ترکیبی از یک عامل ضدترشح اسید همراه با دو عامل ضد میکروبی به مدت ۷ تا ۱۴ روز است و آموکسی‌سیلین، کلاریترومایسین، مترونیدازول، تتراسیکلین و بیسموت از پرکاربردترین ترکیباتی‌اند که در این رژیم‌ها به کار می‌روند (۲). در دهه‌های اخیر، گسترش مقاومت‌های دارویی در ریزموجودات بیماری‌زا از یک سو و آثار زیان‌بار ناشی از مصرف آنتی‌بیوتیک‌ها از سوی دیگر موجب شده است پژوهش‌های بسیاری به منظور دستیابی به ترکیبات ضد میکروبی جدید انجام شوند (۷). درمان بر پایه گیاهان دارویی نه تنها نقش مؤثری را در درمان بیماری‌ها ایفا می‌کند، آثار جانبی کمتری نسبت به داروهای شیمیایی دارد (۸). داروهای گیاهی به علت داشتن ترکیبات متنوع برای محافظت از خود در برابر عوامل بیماری‌زا شناخته شده‌اند؛ از این رو به عنوان ترکیبات ضد میکروبی به کار می‌روند (۹). با وجود تمام تلاش‌هایی که در زمینه تهیه واکسن انجام شده‌اند، هنوز هیچ واکسنی علیه باکتری هلیکوباکتر پیلوری ثبت نشده است (۱۰).

در ادامه راه، توجه به درمان‌های جایگزین علیه باکتری هلیکوباکتر پیلوری معطوف شده است که از جمله آنها می‌توان به درمان از طریق متابولیت‌های میکروبی، پروبیوتیک‌ها، پلی‌ساکاریدها، ویتامین C، اسیدهای چرب غیراشباع، فاژدرمانی و در نهایت گیاهان دارویی اشاره

(*Zataria kotschyanus*) آویشن شیرازی
 (*Teucrium polium*) کلهپوره، مرو تلخ
 (*Dracocephalum mirzayanii*)، بادر شبو
 (*Zhumeria majdae*)، مور خوش
 رزماری (*Rosmarinus officinalis*)، اسطوخودوس
 (*Lavendula officinalis*) و فراسیون (*Marrubium vulgare*) (جدول ۱).

در میان گیاهان یادشده، بیشترین مطالعه در ایران روی گیاهان آویشن از جمله آویشن کرمانی، آویشن کوهی، آویشن شیرازی و مریم‌گلی انجام شده است. بر اساس مطالعه‌ها، عصاره آویشن در شرایط آزمایشگاهی به‌طور مؤثری جدایه‌های کلینیکی هلیکوباکتر پیلوری را مهار می‌کند. در مطالعه‌ای که روی ۱۰ سویه کلینیکی جداشده هلیکوباکتر پیلوری انجام شد، تمام ۱۰ سویه به عصاره آویشن حساس بودند (۱۲). عصاره آویشن در مقایسه با عصاره گیاهانی نظیر کلهپوره، کاکوتی و مریم‌گلی که در این گروه قرار دارند، تأثیر ضدباکتریایی بیشتری را علیه هلیکوباکتر پیلوری نشان می‌دهد (۱۲-۱۵). با توجه به تأثیر مهارکنندگی درخور توجه این گیاه، در مطالعه‌ای روی روغن به‌دست‌آمده از اجزای هوایی آویشن کرمانی، ترکیبات اصلی این گیاه به روش کروماتوگرافی گازی (Gas chromatography) و طیف سنجی جرمی-کروماتوگرافی گازی (Gas chromatography-mass spectrometry) بررسی شدند و نتایج نشان دادند روغن این گیاه شامل ۲۶ ترکیب است و ترکیب اصلی موجود در آن، کارواکرول (Carvacrol) است که حدود ۶۸/۹ درصد آن را شامل می‌شود (۱۶).

عصاره گیاهی مرو تلخ جزو قوی‌ترین ترکیبات طبیعی علیه هلیکوباکتر پیلوری است و اثر ضد

کرد (۱۱). در سال ۱۹۹۱، تأثیر ۱۳ گیاه دارویی ماداگاسکار بر هلیکوباکتر پیلوری گزارش شد؛ از این تاریخ به بعد، چندین مطالعه از جمله بررسی گیاهان دارویی دارای خاصیت ضد هلیکوباکتر پیلوری در کشورهای مکزیک، ایران، تایوان، آفریقا و یونان (۱۱) روی گیاهان دارویی کشورها و مناطق خاص انجام شدند. از آنجا که ایران پیشینه‌ای قوی در زمینه استفاده از گیاهان دارویی برای درمان بیماری‌های مختلف دارد و اقلیم‌های جغرافیایی آن به تعداد زیادی از گونه‌های گیاهی با ویژگی‌های درمانی متفاوت اجازه رشد می‌دهد، مسلماً مطالعه در زمینه اثر ضدباکتریایی گیاهان دارویی ایران روی هلیکوباکتر پیلوری نتایج درخور توجهی را در پی دارد. در ایران، مطالعه‌های بسیاری در این زمینه انجام شده‌اند و هدف مطالعه حاضر، بررسی اجمالی این مطالعه‌ها و توجه به نقاط ضعف و قوت آنهاست.

نتایج

گیاهانی را که اثر ضد هلیکوباکتر پیلوری آنها در کشور ایران مطالعه شده است، می‌توان بر اساس خانواده‌های گیاهی زیر ارزیابی کرد.

خانواده‌های گیاهی

خانواده نعناع (Lamiaceae): گیاهانی که در این خانواده قرار دارند و تأثیر آنها روی هلیکوباکتر پیلوری در ایران آزمایش شده است، عبارتند از: مرزه (*Satureia hortensis* L.)، مرزه خوزستانی (*Satureja khuzestanica*)، کاکوتی (*Ziziphora tenuior*)، مریم‌گلی (*Salvia officinalis*)، نعناع (*Mentha Piperita*)، پونه (*Mentha pulegium*)، ریحان (*Ocimum basilicum* L.)، آویشن کرمانی (*Thymus caramanicus*)، آویشن کوهی (*Thymus*)

است (۱۴).

پژوهش‌های انجام‌شده نشان می‌دهند عصاره متانولی مرزه در مقایسه با عصاره آبی آن تأثیر بیشتری دارد و این عصاره تأثیر ضدباکتریایی خود را پس از قرار گرفتن به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد همچنان حفظ می‌کند. بررسی‌های فیتوشیمیایی نشان می‌دهند وجود ساپونین (Saponin) در این گیاه با آثار ضد هلیکوباکتریایی آن ارتباط دارد. تأثیر ضد هلیکوباکتریایی مرزه خوزستانی در مقایسه با نعنای بیشتر است (۲۱ و ۲۲).

فراسیون، گیاه دیگر این گروه است که به علت داشتن لابدن دی ترپنین فوران (Furanic Labdane) (Diterpene) اهمیت درخور توجهی دارد. عصاره متانولی این گیاه آثار ضد هلیکوباکتریایی دارد. اجزای شیمیایی این گیاه با روش‌هایی نظیر کروماتوگرافی جداسازی و بررسی شده‌اند. این بررسی نشان داد ماده مؤثر ماروبین (Marrubiin) در ظهور آثار ضد هلیکوباکتریایی برتری معناداری نسبت به سایر ترکیبات دارد (۲۳).

گیاهان کاکوتی و مریم‌گلی دو عضو دیگر این گروه هستند. در مطالعه‌ای که روی ۱۰ جدایه کلینیکی هلیکوباکتریایی انجام شد، تمام آنها به عصاره این دو گیاه حساس بودند؛ هرچند حساسیت نسبت به عصاره کاکوتی به‌طور معناداری بیشتر از عصاره مریم‌گلی بود (۱۲). به‌طور کلی و طبق نتایج پژوهش‌های انجام‌شده روی گیاهان این گروه، گیاه مریم‌گلی در مقایسه با سایر اعضای این گروه ضعیف‌ترین عملکرد را روی هلیکوباکتریایی از خود نشان داده است (۱۲، ۱۴، ۱۵ و ۲۴).

خانواده رز (Rosaceae): از جمله گیاهان این گروه

هلیکوباکتریایی آن در مقایسه با گیاهانی نظیر مریم‌گلی، آویشن، کلپوره و مور خوش که همگی در این خانواده گیاهی قرار دارند، بیشتر است (۱۴). گیاه مور خوش نیز جزو گیاهان مؤثر روی هلیکوباکتریایی است (۱۷). تأثیر ضد هلیکوباکتریایی دو گیاه یادشده در حد آنتی‌بیوتیک‌هایی مانند لووفلوکسازین، کلاریترومایسین و مترونیدازول در نظر گرفته شده است (۱۴). گیاه مور خوش ۲۶ ترکیب اساسی دارد و ترکیبات اصلی آن شامل لینالول (Linalool) و کامفر (Camphor) است. نتایج در زمینه مرو تلخ نشان می‌دهند این گیاه ۳۴ ترکیب مؤثر دارد که ترکیبات اصلی آن شامل لینالیل استات (Linalyl acetate)، ۱ و ۸ سینئول (1,8-cineol)، ۸-استوکسی لینالول (8-acetoxy linalool) است (۱۷ و ۱۸).

گیاهان نعنای، پونه و ریحان سه عضو دیگر این گروه هستند که در شرایط آزمایشگاهی روی هلیکوباکتریایی اثر مهارکنندگی داشته‌اند و تأثیر ضد هلیکوباکتریایی نعنای در مقایسه با پونه قوی‌تر بوده است (۱۹-۲۱).

رزماری، اسطوخودوس، بادرشبو و کلپوره نیز در شرایط آزمایشگاهی آثار ضد هلیکوباکتریایی داشته‌اند. از میان گیاهان یادشده، عصاره متانولی بادرشبو آثار ضد هلیکوباکتریایی قوی‌تری را نسبت به اسطوخودوس، رزماری، کلپوره و تعدادی دیگر از گیاهان این گروه از جمله مریم‌گلی و آویشن نشان داده است؛ اما فرکشن‌های قطبی رزماری و اسطوخودوس نسبت به بادرشبو، مریم‌گلی، کلپوره و آویشن شیرازی آثار مؤثرتری را نشان داده‌اند (۱۵). اثر ضدباکتریایی کلپوره نسبت به سه گیاه دیگر ضعیف‌تر، اما نسبت به مریم‌گلی که آن هم در این گروه قرار دارد، قوی‌تر

vulgar) و زنیان (*Trachyspermum ammi*) (جدول ۱). در مطالعه‌هایی که در زمینه اثر عصاره‌های گیاهان زیره سیاه، زیره سیاه کرمانی، گلپر، بادیان رومی و زنیان روی سویه‌های کلینیکی هلیکوباکتر پیلوری انجام شده‌اند، گلپر بیشترین هاله عدم‌رشد را بین گیاهان یادشده ایجاد کرده است و پس از آن، زیره سیاه کرمانی، بادیان رومی، زیره سیاه و زنیان به ترتیب بیشترین تأثیر را داشته‌اند (۱۴)؛ البته در یکی از مطالعه‌ها، تأثیر زنیان نسبت به زیره سیاه بیشتر (۱۲) و در مطالعه دیگر کمتر گزارش شده است (۱۴). در پژوهشی دیگر به تأثیر درخور توجه گیاه زنیان علیه هلیکوباکتر پیلوری اشاره شده است (۱۳) که احتمالاً به علت سویه‌های متفاوت هلیکوباکتر پیلوری مطالعه‌شده در این آزمایش‌ها بوده است. در مطالعه‌ای دیگر نیز اثر ضد هلیکوباکتر پیلوری گلپر ضعیف‌تر بیان شده که احتمالاً به علت یادشده است (۲۴). اثر ضد هلیکوباکتر پیلوری دو گیاه شوید و رازیانه نیز در شرایط آزمایشگاهی اثبات شده که این اثر در مقایسه با عصاره زیره سیاه بیشتر بوده است (۲۷).

عصاره زیره سبز حتی پس از اتوکلاو به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد، همچنان تأثیر ضدباکتریایی خود علیه هلیکوباکتر پیلوری را حفظ می‌کند. بررسی‌های فیتوشیمیایی اولیه روی عصاره این گیاه، وجود ساپونین را در عصاره آن نشان داده‌اند (۲۸). مطالعه‌های آزمایشگاهی در زمینه جعفری نیز آثار ضدباکتریایی این گیاه علیه هلیکوباکتر پیلوری را نشان داده‌اند؛ همچنین عصاره این گیاه پس از اتوکلاو به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد، همچنان تأثیر ضدباکتریایی خود را حفظ می‌کند. تأثیر ضدباکتریایی این گیاه در اسیدیته کم (pH=5) همچنان حفظ می‌شود که این امر با توجه به مصرف خوراکی این گیاه و تأثیر

که تأثیر آنها روی هلیکوباکتر پیلوری در ایران سنجیده شده است، می‌توان به گیاهان اسپیره (*Filipendula ulmaria* L.) آنسرنای آرژانتینی (*Argentina anserina*) ززالک (*Crataegus aronia*)، تمشک (*Rubus fruticosos*) و گنوم ایرانی‌کوم (*Geum Iranicum*) اشاره کرد (جدول ۱). در مطالعه‌ای که درباره تأثیر چهار گیاه اسپیره، آنسرنای آرژانتینی، ززالک و تمشک روی ۱۰ جدایه کلینیکی هلیکوباکتر پیلوری در شرایط آزمایشگاهی انجام شد، مشخص شد همگی آنها با قدرت‌های مختلف می‌توانند هلیکوباکتر پیلوری را مهار کنند؛ در این میان، اسپیره بیشترین تأثیر را داشت و به دنبال آن، گیاهان تمشک، آنسرنای آرژانتینی و ززالک به ترتیب بیشترین اثر را نشان دادند (۲۵).

عضو بعدی این گروه، گیاه گنوم ایرانی‌کوم است که انحصاری ایران محسوب می‌شود. عصاره متانولی ریشه این گیاه آثار درخور توجه ضد هلیکوباکتر پیلوری از خود نشان داده است. طبق بررسی‌های انجام شده، یوگنول (*Eugenol*) ترکیب اصلی این گیاه علیه هلیکوباکتر پیلوری است؛ همچنین ترکیب تانین (*Tannin*) موجود در عصاره این گیاه در این اثر ضدباکتریایی سهم است (۲۶).

خانواده چتریان (Apiaceae): گیاهان عضو این خانواده که تأثیر آنها روی هلیکوباکتر پیلوری آزمایش شده است، عبارتند از: زیره سیاه (*Carum carvi* L.)، زیره سیاه کرمانی (*Bunium persicum*)، زیره سبز (*Cuminum cyminum* L.)، شوید (*Anethum graveolens* L.)، گلپر (*Heracleum persicum*)، بادیان رومی (*Pimpinella anisum* L.)، جعفری (*Petroselinum crispum*)، رازیانه

اتوکلاو به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد نیز حفظ می‌شود. در برخی مطالعه‌ها به تأثیر درخور توجه این گیاه علیه هلیکوباکتر پیلوری اشاره شده است که البته تأثیر آن در مقایسه با گیاهی نظیر گلرنگ که در این گروه قرار دارد، کمتر است (۲۲) و (۲۸). در مطالعه‌ای دیگر به تأثیر ضعیف این گیاه علیه هلیکوباکتر پیلوری اشاره شده است (۱۱) که احتمالاً به علت سویه‌های کلینیکی مختلف و حساسیت متفاوت این سویه‌ها در مطالعه‌های گوناگون است.

مطالعه‌های انجام‌شده نشان داده‌اند زردینه برزیلی آثار ضد هلیکوباکتر پیلوری درخور توجهی دارد (۱۲) و (۱۳). فلاونوئید (Flavonoid) و زانتان اولید (Xanthanolate)، دو ترکیب اصلی این گیاه هستند (۱۳).

خانواده زنجبیل (Zingiberaceae): گیاهان مطالعه‌شده در این خانواده عبارتند از: زردچوبه (*Curcuma spp.*)، زنجبیل (*Zingiber officinale*) و هل (*Elettaria cardamomum*) (جدول ۱). هر سه گیاه تأثیر ضد هلیکوباکتر پیلوری دارند که در این میان، زردچوبه قوی‌ترین اثر را نشان داده است؛ پس از آن، زنجبیل قرار دارد و در نهایت، ضعیف‌ترین عملکرد به گیاه هل مربوط است (۳۰).

خانواده پسته (Anacardiaceae): در مطالعه انجام‌شده روی روغن صمغ پسته نشان داده شده است این گیاه تأثیر مهارکننده رشد باکتری روی هلیکوباکتر پیلوری دارد و باتوجه به این تأثیر، تلاش‌هایی برای مشخص کردن ترکیبات مؤثر اصلی در این گیاه انجام شده‌اند. پژوهشگران ترکیبات این گیاه را با استفاده از روش طیف‌سنجی جرمی-کروماتوگرافی گازی (Gas

آن در معده درخور توجه است (۲۲ و ۲۹).

خانواده کاسنیان (Asteraceae): گیاهان عضو این خانواده که تأثیر آنها روی هلیکوباکتر پیلوری آزمایش شده است، عبارتند از: گیاهان بابونه (*Matricaria chamomilla*)، بومادران (*Achillea millefolium*)، کاسنی (*Cichorium intybus L.*)، افسنتین (*Artemisia absinthium*)، زردینه برزیلی (*Xanthium brasiliense*)، گلرنگ (*Carthamus tinctorius*)، ترخون (*Artemisia dracunculus*) و کنگر (*Gundelia tournefortii*) (جدول ۱).

طبق مطالعه‌ای که در زمینه سه گیاه افسنتین، کاسنی و بومادران با تعداد ۹۱ سویه کلینیکی هلیکوباکتر پیلوری انجام شده است، افسنتین بیشترین تأثیر را علیه هلیکوباکتر پیلوری نشان داده و این تأثیر در مورد گیاه کاسنی ضعیف‌تر بوده است و سویه‌های هلیکوباکتر پیلوری بررسی‌شده هیچ حساسیتی در برابر عصاره گیاه بومادران نشان نداده‌اند (۲۴).

تأثیر ضد هلیکوباکتر پیلوری گیاهان بابونه، گلرنگ و کنگر در شرایط آزمایشگاهی نشان داده شده و تأثیر گیاه گلرنگ چشمگیرتر بوده است؛ البته عصاره این گیاه خاصیت ضدباکتریایی خود را پس از اتوکلاو به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد از دست می‌دهد (۱۲، ۱۹ و ۲۲).

یکی دیگر از گیاهان این گروه، گیاه ترخون است که در شرایط آزمایشگاهی علیه هلیکوباکتر پیلوری مؤثر بوده است؛ همچنین بررسی‌های فیتوشیمیایی انجام‌شده روی این گیاه، وجود ساپونین (Saponin) و تانن (Tannin) را در عصاره این گیاه نشان داده‌اند. مطالعه‌ها نشان داده‌اند اثر ضدباکتریایی این گیاه پس از

عصاره گیاهی آن روی هلیکوباکتر پیلوری در مقایسه با سایر عصاره‌های گیاهی از خانواده‌های مختلف گیاهی متمرکز شده است. با توجه به مطالعه‌های یادشده می‌توان گفت تأثیر ضد هلیکوباکتر پیلوری عصاره شیرین بیان در شرایط آزمایشگاهی نسبت به گیاهانی نظیر مورد، گلپر، کاسنی، اسپند، زیره سیاه، آویشن، پونه، بابونه، مریم‌گلی، اسپیره، تمشک، آنسریای آرژانتینی، زالزالک، گردو و ترون بیشتر است (۱۲، ۱۳، ۲۴، ۲۵، ۳۱ و ۳۳). آزمایش‌های انجام شده روی ترکیبات تشکیل دهنده این گیاه نشان می‌دهند ترکیباتی نظیر فلاونوئید (Flavonoid)، ایزوفلاونوئید (Isoflavonoid)، شالکون (Chalcone) و گروه‌های گلیکوزیدی (Glycosides groups) در ساختار این گیاه وجود دارند که می‌توانند در اثر ضد هلیکوباکتر پیلوری عصاره شیرین بیان مؤثر باشند (۲۵).

خانواده زیتون (Oleaceae): از گیاهان این خانواده می‌توان به زیتون (*Olea europaea*) و برگ نو (ترون) (*Ligustrum vulgare*) اشاره کرد (جدول ۱). در زمینه گیاه ترون نشان داده شده است عصاره این گیاه در شرایط آزمایشگاهی می‌تواند اثر ضدباکتریایی روی هلیکوباکتر پیلوری داشته باشد؛ اما این اثر در مقایسه با گیاهانی نظیر زنیان، زردینه برزیلی، آویشن کوهی، شیرین بیان و گردو کمتر است (۱۳). مطالعه‌هایی روی روغن زیتون بکر و برگ زیتون انجام شده‌اند. روغن زیتون علاوه بر داشتن مقدار زیادی از اسیدهای چرب اشباع نشده، حاوی ترکیبات زیستی مانند آنتی‌اکسیدان‌های فنلی است که خاصیت باکتری‌کشی دارند؛ نتایج مطالعه انجام شده روی این ترکیب نشان می‌دهند روغن زیتون بکر در شرایط آزمایشگاهی تأثیر

(chromatography-mass spectrometry) ارزیابی و ۲۰ ترکیب را که تقریباً نشان‌دهنده ۹۵ درصد کل ترکیبات موجود در این گیاه است، شناسایی کرده‌اند؛ از این میان، ۳ ترکیب اصلی عبارتند از: آلفا-پینین (α -Pinene)، بتا-پینین (β -Pinene) و آلفا-توجن (α -thujene) که تأثیر ضد هلیکوباکتری ترکیب آلفا-پینین (α -Pinene) اثبات شده است (۳۱).

خانواده نرگسیان (Amaryllidaceae): تأثیر گیاه سیر (*Allium sativum*) از این خانواده روی هلیکوباکتر پیلوری هم در شرایط آزمایشگاهی و هم به شکل کلینیکی ارزیابی شده است (جدول ۱). آثار درمانی سیر به بخش اختصاصی ارگانوسولفور (organosulphur) محلول در آب یا روغن تیوسولفینات (thiosulphinates) که مسئول عطر و مزه سیر است، مربوط می‌شود. با وجود شواهد موجود مبنی بر تأثیر ضدباکتریایی سیر در شرایط آزمایشگاهی، استفاده از سیر در مطالعه‌های کلینیکی ناامیدکننده بوده است. در مطالعه‌ای که نوایی و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی ایران انجام دادند، کارآزمایی بالینی تصادفی شاهددار به مدت ۸ هفته روی بیماران سرپایی مبتلا به عفونت هلیکوباکتر پیلوری انجام شد؛ در این مطالعه اختلاف معناداری میان گروه هدف و گروه شاهد مشاهده نشد (۳۲).

خانواده حبوبات (Fabaceae): یکی از اعضای این خانواده که مطالعه‌های گسترده‌ای روی آثار ضد هلیکوباکتر پیلوری آن در ایران انجام شده است، گیاه شیرین بیان (*Glycyrrhiza glabra* L.) است (جدول ۱). این مطالعه‌ها بیشتر روی آثار ضدباکتریایی عصاره ریشه شیرین بیان علیه این سویه باکتریایی و مقایسه تأثیر

آزمایشگاهی اثبات شده است (۱۳ و ۳۷) (جدول ۱)؛ البته این تأثیر در مقایسه با گیاهانی نظیر زردینه برزیلی، زنیان، آویشن کوهی و شیرین بیان کمتر است (۱۳).

خانواده برگ‌بو (Lauraceae): دارچین (*Cinnamomum zelanicum*) از اعضای این خانواده است که آثار ضدباکتریایی آن از جمله آثار ضد هلیکوباکتر پیلوری آن در شرایط آزمایشگاهی اثبات شده است (۲۷ و ۳۹) (جدول ۱). اسانس دارچین آثار ضد میکروبی و ضدقارچی دارد که احتمالاً این آثار به محتوای ارتومتوکسی سینامالدهید (*Ortho methoxy cinnamaldehyde*) مربوط می‌شوند (۳۹). اثر بازدارندگی دارچین روی هلیکوباکتر پیلوری حتی از آنتی‌بیوتیک‌های رایج مانند کلاریترومایسین و تتراسیکلین که برای درمان این باکتری به کار می‌روند، بیشتر است (۳۹). دارچین در مقایسه با گیاهانی نظیر شوید، رازیانه و زیره سیاه تأثیر ضد هلیکوباکتر پیلوری کمتری نشان می‌دهد (۲۷).

خانواده گل زنبق (Iridaceae): زعفران (*Crocus sativus*) یکی از اعضای این خانواده است که آثار ضد هلیکوباکتر پیلوری آن و دو ترکیب اصلی این گیاه به نام‌های کروسین (*Corcin*) و سافرانا (*Safranal*) بررسی شده است (جدول ۱). نتایج پژوهش حاضر گویای اینست که تأثیر ضدباکتریایی دو ترکیب کروسین (*Corcin*) و سافرانا (*Safranal*) روی هلیکوباکتر پیلوری بسیار قوی‌تر از عصاره متانولی زعفران است؛ این امر نشان می‌دهد تأثیر ضد هلیکوباکتر پیلوری زعفران به وجود این ترکیبات در عصاره آن مربوط می‌شود (۴۰).

خانواده سماق (Anacardiaceae): تأثیر ضدباکتریایی

باکتریوسایدی روی هلیکوباکتر پیلوری دارد که نشان‌دهنده تأثیر مهم روغن زیتون در کاهش ناقلان این عامل و کاهش زخم‌های معده است (۳۴). عصاره برگ زیتون نیز ترکیبات فنلی به‌ویژه الئوروپین (*Oleuropein*) دارد که دارای تأثیر مهارکنندگی علیه هلیکوباکتر پیلوری است (۳۵).

خانواده مرکبات (Rutaceae): پرتقال (*Citrus sinensis*) یکی از اعضای این خانواده است. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهند عصاره پرتقال و پوست آن در شرایط آزمایشگاهی قادر است رشد هلیکوباکتر پیلوری را مهار کند (۲۲ و ۳۶). نارنج (*Citrus aurantium*) یکی دیگر از اعضای این خانواده است که طبق بررسی‌های انجام‌شده، فعالیت ضد هلیکوباکتر پیلوری ندارد (۲۱) (جدول ۱).

خانواده انار (Punicaceae): مطالعه‌هایی روی عصاره پوست و دانه انار (*Punica granatum*) انجام شده‌اند (جدول ۱). در یکی از این مطالعه‌ها، تأثیر ضدباکتریایی عصاره پوست انارهای مناطق مختلف ایران روی هلیکوباکتر پیلوری مطالعه و نتایج به‌جز یک مورد، چشمگیر گزارش شده‌اند (۳۷)؛ همچنین عصاره پوست و دانه انار می‌تواند روی فعالیت آنتی‌بیوتیک‌های رایج علیه هلیکوباکتر پیلوری تأثیر هم‌افزایی داشته باشد (۳۸). احتمالاً بخشی از تأثیر ضد هلیکوباکتر پیلوری عصاره انار به وجود تانین (*Tannin*) و ترکیبات فنلی در این گیاه مربوط است (۲۲).

خانواده گردویان (Juglandaceae): گردو (*Juglans regia*) یکی دیگر از گیاهانی است که آثار ضدباکتریایی آن علیه هلیکوباکتر پیلوری در شرایط

که درجه‌هایی از حساسیت سویه‌های هلیکوباکتر پیلوری در برابر عصاره این گیاه در شرایط آزمایشگاهی دیده شده است (۴۲).

خانواده‌های میخک (Caryophyllaceae)، دافنه (Thymelaeaceae)، بادام هندی (Combretaceae) و گل میمونی (Scrophulariaceae): گیاهان عضو این خانواده‌ها که آثار ضد هلیکوباکتر پیلوری دارند، به ترتیب عبارتند از: میخک (*Dianthus*)، سیاه‌دانه (*Nigella sativa*)، هلیله (*Terminalia chebula*) و تشنه داری (*Scrophularia striata*) (۱۴، ۳۰، ۴۳ و ۴۴) (جدول ۱). آثار ضدباکتریایی این گیاهان در شرایط آزمایشگاهی اثبات شده است.

خانواده‌های گزنه (Urticaceae)، شاهدانه (Cannabaceae)، هفت‌بندان (Polygonaceae)، خرزهره (Apocynaceae)، آکانتاسه (Acanthaceae) و علف چای (Hypericaceae): از گیاهان متعلق به این خانواده‌ها به ترتیب می‌توان به گزنه (*Urtica dioica*)، شاهدانه (*Cannabis sativa*)، ترشک (*Rumex ephedroides*)، شاهدانه کانادایی (*Apocynum venetum*)، حرا (*Avicennia marina*) و گل راعی (*Hypericum olivieri*) اشاره کرد (جدول ۱). در مطالعه‌ای که در زمینه تأثیر ضدباکتریایی عصاره این گیاهان روی ۱۰ جدایه کلینیکی باکتری هلیکوباکتر پیلوری انجام شد، ۸ سویه به گزنه، ۷ سویه به حرا و گل راعی، ۶ سویه به شاهدانه حساس بودند و هیچ کدام از سویه‌ها به ترشک و شاهدانه کانادایی حساسیت نشان ندادند (۱۲).

سماق در مقایسه با گیاهانی نظیر شیرین بیان، مریم گلی، مورد، بومادران، کاسنی، نارنج، افسنتین، اسپند، گل پر، شیطان‌زیتون و مرزه خوزستانی بیشتر است (۲۱) (جدول ۱).

خانواده بوسرساسه (Burseraceae): ملک ازرق (*Commiphora myrrha*) یکی از گیاهان این خانواده است که آثار ضدباکتریایی آن در شرایط آزمایشگاهی روی هلیکوباکتر پیلوری اثبات شده است؛ همچنین با توجه به نقش هلیکوباکتر پیلوری در ایجاد زخم معده و سرطان معده، تأثیر عصاره این گیاه روی رده سلولی سرطانی سلول‌های اپیتلیال معده به روش دی متیل تیازول-۲ و ۵ دی‌فیل‌تترازولیوم‌برماید (MTT) آزمایش و اثبات شده است (۴۱) (جدول ۱).

خانواده‌های اسپند (Zygophyllaceae)، مورد (Myrtaceae) و شال سنجد (Meliaceae): از اعضای این خانواده‌های گیاهی که آثار ضد هلیکوباکتر پیلوری آنها در شرایط آزمایشگاهی سنجیده شده است، می‌توان به ترتیب گیاهان اسپند (*Peganum harmala*)، مورد (*Myrtus communis*) و شیطان‌زیتون (*Melia ozedarach*) را نام برد (جدول ۱)؛ در این میان، شیطان‌زیتون بیشترین تأثیر بازدارندگی رشد را روی هلیکوباکتر پیلوری نشان داده است و مورد و اسپند در رده‌های بعدی قرار گرفته‌اند (۲۴). در میان این گیاهان، مورد ضعیف‌ترین عملکرد را داشته است (۱۴). اوکالپتوس یکی دیگر از اعضای خانواده مورد است

جدول ۱- چکیده یافته‌های مربوط به تأثیر عصاره گیاهان مختلف بررسی شده در ایران روی هلیکوباکتر پیلوری

بخش گیاه	MBC	MIC	هاله عدم رشد		منابع	In vivo	بررسی ماده مؤثره	نام علمی	نام رایج فارسی	خانواده گیاهی
			عصاره الکلی	عصاره آبی						
برگ	NT	NT	2mg/disc 13.7mm	NT	۲۲	خیر	ساپونین	<i>Satureia hortensis</i> L.	مرزه	خانواده نعناع

برگ	NT	307.14 µg/mL	20mg/disc 12.3mm	NT	۲۱	خیر	خیر	<i>Satureja khuzestanica</i>	مرزه خوزستانی	(Lamiaceae)
اندام‌های هوایی گیاه	NT	31.25 µg/mL	2mg/disc 37mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Ziziphora tenuior</i>	کاکوتی	
بخش‌های هوایی گیاه	NT	250 µg/mL	2mg/disc 30mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Salvia officinalis</i>	مریم‌گلی	
برگ	NT	NT	4mg/disc ≤7mm	NT	۱۴					
بخش‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۵					
بخش‌های هوایی گیاه	NT	NT	2.5%,5%, 10% 12-13mm	NT	۲۴					
برگ	NT	200-350 µg/ml	4mg/disc 10 mm	4mg/disc 14 mm	۱۹	خیر	خیر	<i>Mentha Piperita</i>	نعناع	
برگ	NT	400 µg/ml	4mg/disc 7.5 mm	4mg/disc 8 mm	۱۹	خیر	خیر	<i>Mentha pulegium</i>	پونه	
برگ	NT	39.1 µg/disc	2mg/disc 16.2mm	NT	۲۰	خیر	خیر	<i>Ocimum basilicum L</i>	ریحان	
برگ	NT	392.8 µg/ml	20mg/disc 11.4mm	NT	۲۱					
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۵	خیر	خیر	<i>Thymus vulgaris</i>	آویشن	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	400-450 µg/ml	4mg/disc 7.2 mm	4mg/disc 8 mm	۱۹					
ریشه	NT	NT	NT	25 µl of each plant extract 43mm	۱۳	خیر	خیر	<i>Thymus kotschyanus</i>	آویشن کوهی	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	15.6 µg/ml	2mg/disc 42mm	NT	۱۲	خیر	Carvacrol	<i>Thymus caramanicus</i>	آویشن کرمانی	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	30.4 µg/ml	5µl/disc of oil 62mm	NT	۱۶					
گل	NT	170 µg/ml	4mg/disc 23mm	NT	۱۴	خیر	خیر	<i>Zataria multiflora</i>	آویشن شیرازی	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	4mg/disc 20mm	۱۴	خیر	خیر	<i>Teucrium polium</i>	کلپوره (مریم نخودی)	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۵					
برگ	NT	54 µg/mL	4mg/disc 30mm	NT	۱۴	خیر	<i>Linalyl acetate, 1,8-cineol, Linalool, 8-acetoxy linalool</i>	<i>Salvia mirzayanii</i>	مرو تلخ	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	10mg/ml: 16.3mm 20mg/ml: 19.8mm 40mg/ml: 23mm 50mg/ml: 26.8mm	NT	۱۷					
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۵					
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۵	خیر	خیر	<i>Dracocephalum moldavica</i>	بادر شیو	

اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	10mg/ml: 10mm 20 mg/ml: 20.6mm 40mg/ml: 20.8mm 50mg/ml: 21mm	NT	۱۷	خیر	Linalool, Camphor	<i>Zhumeria majdae</i>	مورخوش	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	ماروبین: 20 mg/ml ماروبینیک اسید: 50 mg/ml	NT	NT	۲۳	خیر	Marrubiin, Marrubino l, Marrubini c Acid	<i>marrubium vulgarel</i>	فراسیون	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۵	خیر	خیر	<i>Lavendula officinalis</i>	اسطوخودوس	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۵	خیر	خیر	<i>Rosmarinus officinalis</i>	رزماری	
گل	NT	280 µg/ml	4mg/disc 8.9mm	4mg/disc 9.3mm	۲۵	خیر	خیر	<i>Filipendula ulmaria L</i>	اسپیره	خانواده رز (Rosaceae)
ریشه	NT	350 µg/ml	4mg/disc 7.6mm	4mg/disc 7.7mm	۲۵	خیر	خیر	<i>Argentina anserina</i>	آتسرنای آرژانتینی	
میوه	NT	400 µg/ml	4mg/disc 6.9mm	4mg/disc 7.2mm	۲۵	خیر	خیر	<i>Crataegus aronia</i>	زالزالک	
برگ	NT	425 µg/ml	4mg/disc 7.3mm	4mg/disc 8mm	۲۵	خیر	خیر	<i>Rubus fruticosos</i>	تمشک	
ریشه	NT	NT	100µg/ml 30mm	12.5µg/ml 18mm 25µg/ml 21.3mm 50µg/ml 23.3mm 100µg/ml 30mm	۲۵	خیر	Eugenol & tannin	<i>Geum Iranicum</i>	گشوم ایرانی‌کوم	
میوه	NT	224 µg/ml	4mg/disc 19mm	NT	۱۴	خیر	خیر	<i>Bunium persicum</i>	زیره سیاه کرمانی	خانواده چتریان (Apiaceae)
میوه	NT	125 µg/ml	2 mg/disc 30mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Carum carvi L.</i>	زیره سیاه	
میوه	NT	NT	4 mg/disc 11mm	NT	۱۴					
میوه	NT	NT	NT	NT	۲۷					
میوه	691 µg/ml	691 µg/ml	2mg/disc 14.9mm	2mg/disc 8.8mm	۲۸	خیر	ساپونین	<i>Cuminum cyminum L.</i>	زیره سبز	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	8-12mm	NT	۲۷	خیر	خیر	<i>Anethum graveolens L.</i>	شوید	
میوه	NT	94 µg/mL	4mg/disc 24mm	NT	۱۴	خیر	خیر	<i>Heracleum persicum</i>	گل پر	
میوه	NT	NT	2.5,5,10% 8-9mm	NT	۲۴					
میوه	NT	94 µg/mL	4mg/dis 18mm	NT	۱۴	خیر	خیر	<i>Pimpinella anisum L.</i>	بادیان رومی (انیسون)	

دانه	729 µg/ml	729 µg/ml	2mg/disc 16.4mm	NT	۲۲	خیر	خیر	<i>Petroselinu m crispum</i>	جعفری	خانواده کاسنیان (Asteraceae)
دانه	729 µg/ml	729 µg/ml	2mg/disc 16.4mm	NT	۲۹					
دانه	NT	NT	8-12mm	NT	۲۷	خیر	خیر	<i>Foeniculum vulgar</i>	رازیانه	
میوه	NT	62.5 µg/ml	2mg/disc 40mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Trachysper m ammi</i>	زنیان	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	250-31.25 µg/ml	25 µl of each plant extract 35mm	25 µl of each plant extract 35.2mm	۱۳					
میوه	NT	NT	4 mg/disc 9mm	NT	۱۴					
گل	NT	350- 400 µg/ml	4mg/disc 6.5 mm	4mg/disc 7mm	۱۹	خیر	خیر	<i>Matricaria chamomilla</i>	بابونه	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	2.5,5,10% 0mm	NT	۲۴	خیر	خیر	<i>Achillea millefolium</i>	بومادران	
ریشه	NT	NT	2.5,5,10% 8-9mm	NT	۲۴	خیر	خیر	<i>Cichorium intybus L</i>	کاسنی	
برگ	NT	NT	2.5,5,10% 14-15mm	NT	۲۴	خیر	خیر	<i>Artemisia absinthium</i>	افسنطین	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	125 µg/ml	2mg/disc 35	NT	۱۲	خیر	فلاونوئید و xanthanoli de	<i>Xanthium brasilicum</i>	زردینه برزیلی	
اندام‌های هوایی گیاه	NT	250-31.25 µg/ml	25µl of each plant extract 43mm	25 µl of each plant extract 42mm	۱۳					
گل	691.2 5 µg/ml	691.25 µg/ml	2mg/disc 18.77	NT	۲۲	خیر	خیر	<i>Carthamus tinctorius</i>	گلرنگ	
بخش‌های هوایی گیاه	NT	NT	4mg/disc ≤7mm	NT	۱۴	خیر	ساپونین و تانن	<i>Artemisia dracunculus</i>	ترخون	
برگ	827.5 µg/ml	691.25 µg/ml	2mg/disc 15mm	NT	۲۲					
برگ	827.5 µg/ml	691 µg/ml	2mg/disc 15mm	2mg/disc 11.5mm	۲۸					
برگ	NT	NT	2mg/disc 25	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Gundelia tournefortii</i>	کنگر	
ریشه	NT	200-350 µg/ml	4µg/disc 18.7mm	4µg/disc 21.5mm	۳۰	خیر	خیر	<i>Curcuma spp.</i>	زردچوبه	خانواده زنجبیل (Zingiberaceae)
ریشه	NT	300-350 µg/ml	4µg/disc 19.7mm	4µg/disc 17.8mm	۳۰	خیر	خیر	<i>Zingiber officinale</i>	زنجبیل	
دانه	NT	350-400 µg/ml	4µg/disc 8.5mm	4µg/disc 10.6mm	۳۰	خیر	خیر	<i>Elettaria cardamomu m</i>	هل	
میوه	0.08g r	0.04gr	NT	NT	۳۴	خیر	ال‌نوروبین	<i>Olea europaea</i>	زیتون	خانواده زیتون (Oleaceae)
برگ	NT	0.31-0.78 v/v	NT	NT	۳۵					
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	25 µl of each plant extract 15mm	۱۳	خیر	خیر	<i>Ligustrum vulgare</i>	برگ نو (ترو)	
روغن	NT	1.6 µl/ml	1/10: 20.2mm 1/20: 18.6mm 1/40:	NT	۳۱	خیر	α-Pinene β-Pinene α-thujene	<i>Pistacia vera</i>	پسته	

			16.5mm 1/80: 10.9mm 1/100: 8.85mm										
پیاز	NT	NT	NT	NT	۳۲	بله	thiosulphates	<i>Allium sativum</i>	سیر	خانواده نرگسیان (Amaryllidaceae)			
ریشه	NT	15.6 µg/mL	2mg/disc 42mm	NT	۱۲	خیر	فلاونوئید، ایزوفلاونوئید، شالکون و گروه‌های گلیکوزیدی	<i>Glycyrrhiza glabra</i> L.	شیرین بیان	خانواده حبوبات (Fabaceae)			
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	25 µl of each plant extract 27mm	۱۳								
ریشه	NT	300-350 µg/ml	4mg/disc 9mm	4mg/disc 9.5mm	۱۹								
ریشه	NT	NT	2.5,5,10% 13-14mm	NT	۲۴								
ریشه	NT	220 µg/ml	400µg/m 19.9mm	400µg/ml 14.7mm	۲۵								
ریشه	NT	125ppm	NT	NT	۳۳								
پوست میوه	1041.5 µg/ml	729 µg/ml	2 mg/disc 13.56	NT	۲۲	خیر	خیر	<i>Citrus sinensis</i>	پرتقال	خانواده مرکبات (Rutaceae)			
پوست میوه	NT	729 µg/ml	2 mg/disc 13.56	NT	۳۶								
پوست میوه	NT	NT	2.5,5,10% 0mm	NT	۲۴						خیر	خیر	<i>Citrus aurantium</i>
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	25 µl of each plant extract 16mm	۱۳	خیر	خیر	<i>Juglans regia</i>	گردو	خانواده گردویان (juglandaceae)			
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	100µg/disc 16±3mm	NT	۳۷								
پوست میوه	338.5 µg/ml	312.5 µg/ml	2mg/disc 27.96	NT	۲۲	خیر	تائین و ترکیبات فنلی	<i>Punica granatum</i>	انار	خانواده انار (punicaceae)			
پوست میوه	NT	NT	100µg/disc 39±3.4mm	NT	۳۷								
پوست و دانه میوه	NT	NT	10%,15%, 20% 0mm	NT	۳۸								
NT	NT	NT	NT	NT	۲۷	خیر	ارتومتوکسی سینامالانید	<i>Cinnamomum zelanicum</i>	دارچین	خانواده برگ بو (Lauraceae)			
NT	NT	NT	NT	NT	۳۹								
میوه	NT	214.28 µg/ml	20 mg/disc 19.4mm	NT	۲۱	خیر	خیر	<i>Rhus coriaria</i>	سماق	خانواده سماق (Anacardiaceae)			
صمغ	256 µg/ml	256 µg/ml	500 µg/disc 30.86±2.07mm	NT	۴۱	خیر	خیر	<i>Commiphora myrrha</i>	ملک ازرق	خانواده بورسراسه (Burseraceae)			
اندام‌های هوایی گیاه	NT	400 µg/mL	4µg/disc 15.3 mm	4µg/disc 15mm	۳۰	خیر	خیر	<i>Dianthus</i>	میخک	خانواده میخک (Caryophyllaceae)			
دانه و برگ	NT	NT	2.5%,5%, 10% 8-9mm	NT	۲۴	خیر	خیر	<i>Peganum harmala</i>	اسپند	خانواده اسپند (Zygophyllaceae)			
دانه	NT	245 µg/ml	4mg/disc 17mm	NT	۱۴	خیر	خیر	<i>Nigella sativa</i>	سیاه‌دانه	خانواده دافنه (Thymelaeaceae)			
میوه	150mg/l	125 mg/l	400µg/disc	400µg/disc	۴۳	خیر	خیر	<i>Terminalia chebula</i>	هلیله	خانواده بادام هندی (Combretaceae)			

			18 mm	21.7mm						
میوه	NT	283 µg/ml	4 mg/disc 15mm	NT	۱۴	خیر	خیر	<i>Myrtus communis</i>	مورد	خانواده مورد (Myrtaceae)
برگ	NT	NT	2.5,5,10% 10-11mm	NT	۲۴	خیر	خیر			
پوست	NT	NT	2.5,5,10% 13-14mm	NT	۲۴	خیر	خیر	<i>Melia ozedarach</i>	شیطان زیتون	خانواده شال سنجید (Meliaceae)
ریشه و ساقه	50 µg/ml	40 µg/ml	NT	NT	۴۴	خیر	خیر	<i>Scrophulari a striata</i>	تشنه داری	خانواده گل میمونی (Scrophulariaceae)
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	2mg/disc 21mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Urtica dioica</i>	گزنه	خانواده گزنه (Urticaceae)
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	2mg/disc 20mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Cannabis sativa</i>	شاهدانه	خانواده شاهدانه (Cannabaceae)
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Rumex ephedroides</i>	ترشک	خانواده هفت‌بندان (Polygonaceae)
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	NT	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Apocynum venetum</i>	شاهدانه کانادایی	خانواده خرزهره (Apocynaceae)
ریشه	NT	NT	2mg/disc 18mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Avicennia marina</i>	حرا	خانواده آکانتاسه (Acanthaceae)
اندام‌های هوایی گیاه	NT	NT	2 mg/disc 30mm	NT	۱۲	خیر	خیر	<i>Hypericum olivieri</i>	گل راعی	خانواده علف چای (Hypericaceae)
سرگل	NT	NT	2mg/disc 17.07 mm	2mg/disc 14.4mm	۴۰	خیر	corcin safranal و	<i>Crocus sativus</i>	زعفران	خانواده گل زنبق (Iridaceae)

NT: آزمایش نشده است.

بحث و نتیجه‌گیری

عفونت هلیکوباکتر پیلوری یکی از شایع‌ترین بیماری‌های عفونی جهان محسوب می‌شود؛ به طوری که تخمین زده می‌شود ۴۰ تا ۵۰ درصد از جمعیت جهان مبتلا به این عفونت باشند. تاکنون ارتباط هلیکوباکتر پیلوری با بیماری‌های گاستریت، دیس‌پپسیای غیر اولسر (non-ulcer dyspepsia) (NUD)، اولسر دودنال، زخم معده، سرطان معده، لنفوم معده مرتبط با مخاط بافت لنفاوی (MALT) و حتی بیماری کرونر قلب مشخص شده است. تخمین زده می‌شود سرطان معده سالانه باعث مرگ ۷۳۶۰۰۰ نفر می‌شود؛ از سوی دیگر، شواهدی مبنی بر فواید حضور این باکتری برای فرد حامل آن طی سال‌های اخیر به دست آمده است. به نظر می‌رسد کسب هلیکوباکتر پیلوری در دوران طفولیت با

کاهش خطر آسم و آلرژی در ارتباط است (۵ و ۴۵). با توجه به ظهور سوبه‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک در نقاط مختلف جهان، توجه‌ها به سمت واکسیناسیون معطوف شد؛ هرچند با وجود پیشرفت‌هایی که در این زمینه حاصل شده است، هنوز هیچ واکسنی برای این باکتری ثبت نشده است. توجه به درمان‌های جایگزین از جمله استفاده از داروهای گیاهی یکی از بهترین راه‌ها برای کنترل این باکتری مهم در سراسر جهان محسوب می‌شود. طی سال‌های اخیر، مطالعه‌های بسیاری در این زمینه روی گیاهان مختلف بومی کشورمان انجام و در مواردی نیز نتایج درخور توجهی حاصل شده است؛ هرچند متأسفانه این مطالعه‌ها در مجموع کاستی‌هایی دارند که در ادامه به چند نکته اشاره می‌شود:

۱- بیشتر این مطالعه‌ها آثار ضدباکتریایی این گیاهان

ممکن است نتایج متفاوتی را در زمینه تأثیر ضدباکتریایی عصاره‌های گیاهی یکسان حاصل کند. در مقاله مروری حاضر به پژوهش‌هایی اشاره شد که در زمینه اثر گیاهان دارویی روی هلیکوباکتر پیلوری در ایران انجام شده‌اند. با توجه به نتایج به دست آمده از مطالعه‌های مختلف بررسی شده که گاه حالت مقایسه‌ای نیز در میان آنها دیده می‌شود، می‌توان از گیاهانی نظیر نعناع، آویشن شیرازی، مرو تلخ، گشوم ایرانیکوم، سماق، ملک ازرق، گلپر، زنیان، افنسطین، شیرین بیان، زیتون و انار به عنوان گیاهانی یاد کرد که بیشترین تأثیر را در شرایط آزمایشگاهی روی هلیکوباکتر پیلوری داشته‌اند. با توجه به مطالب یاد شده می‌توان بیان کرد با مطالعه‌های کامل تر روی این گیاهان و بررسی تأثیرات ضد هلیکوباکتر پیلوری آنها در شرایط بالینی و نیز تعیین ماده مؤثر این گیاهان می‌توان به نتایج ارزشمندی در زمینه کنترل این باکتری مهم دست یافت.

References

- (1) Faghri J., Poursina F., Moghim S., Zarkesh Esfahani H., Nasr Esfahani B., Fazeli H., Mirzaei N., Jamshidian A., Ghasemian Safaei H. Morphological and bactericidal effects of different antibiotics on *Helicobacter pylori*. *Jundishapur Journal of Microbiology* 2014; 7(1): e8704.
- (2) Siddalingam R., Chidambaram K. *Helicobacter pylori*-current therapy and future therapeutic strategies. In: Bruna Maria Roesler, editor. *Trends in Helicobacter pylori infection*. 1st ed. London, InTech; 2014: 279-302.
- (3) Kargar M., Souod N., Ghorbani-Dalini S., Doosti A. Epidemiological evaluation of *Helicobacter pylori* infection in patients with gastrointestinal disorders in Chahar Mahal and Bakhtiari province. *Journal of Fasa University of Medical Sciences* 2013;

را تنها در شرایط آزمایشگاهی بررسی کرده‌اند و تلاش‌های کمی در زمینه تأیید آثار ضدباکتریایی این گیاهان در شرایط بالینی انجام شده است؛ در حالی که این دو بخش مکمل یکدیگرند و بدون انجام آزمایش‌های بالینی نمی‌توان به مؤثر بودن تأثیر این گیاهان اطمینان کرد. همان‌طور که در مورد عصاره سیر اشاره شد، این عصاره گیاهی در شرایط آزمایشگاهی به خوبی باعث ممانعت از رشد هلیکوباکتر پیلوری می‌شود، اما تأثیر آن در شرایط بالینی بسیار ناچیز است. از سویی می‌توان به خلاف حالت یاد شده نیز اشاره کرد؛ برای نمونه، پلی‌ساکاریدها رشد باکتری را در شرایط آزمایشگاهی مهار نمی‌کنند، اما ویژگی‌های ضداصلی آنها می‌توانند برای مهار یا درمان عفونت هلیکوباکتر پیلوری یا حتی جلوگیری از عفونت مجدد پس از درمان آنتی‌بیوتیکی بسیار ارزشمند باشند (۱۱).

۲- مشخص نکردن ماده مؤثر ضدباکتریایی ترکیبات گیاهی در بیشتر مطالعه‌های یاد شده از نقاط ضعف درخور توجه است.

۳- مسئله سوم، آثار متفاوت گیاهان مناطق مختلف است که می‌تواند تأثیرات ضدباکتریایی گوناگونی داشته باشند که این مسئله در مورد عصاره انار یا آویشن جدا شده از مناطق مختلف دیده شده است؛ بنابراین برای کامل کردن پژوهش در زمینه یک عصاره گیاهی خاص، می‌توان گونه‌های بومی مناطق مختلف ایران را جدا و آثار هر یک را به طور جداگانه بررسی کرد.

۴- در ارتباط با سویه‌های هلیکوباکتر پیلوری مورد آزمایش باید از یک سویه استاندارد برای ارزیابی عملکرد ضدباکتریایی عصاره‌های گیاهی مختلف استفاده شود و استفاده از سویه‌های متفاوت جدا شده از نمونه‌های بالینی مختلف (همان‌طور که اشاره شد)

- Behjati M. *Helicobacter pylori*'s evasion of the immune system could establish an inflammatory environment that potentially induces the development of coronary artery disease. *Jundishapur Journal of Microbiology* 2013; 6(3): 242-247.
- (6) Poursina F., Faghri J., Moghim S., Zarkesh-Esfahani H., Nasr-Esfahani B., Fazeli H., Hasanzadeh A., Ghasemian Safaei H. Assessment of *cagE* and *babA* mRNA expression during morphological conversion of *Helicobacter pylori* from spiral to coccoid. *Current Microbiology* 2013; 66(4): 406-413.
- (7) Mohsenipour Z., Hassanshahian M. Inhibitory effects of *Tamarix hispida* extracts on planktonic form and biofilm formation of six pathogenic bacteria. *Biological Journal of Microorganism* 2015; 4(13): 43-56.
- (8) Abdi Ali A., Shafiei M., Shahcheraghi F., Saboora A., Ghazanfari T. The study of activity of seven Iranian plants of the Lamiaceae family against *Helicobacter pylori*. *Nigerian Journal of Natural Products and Medicine* 2004; 8(1): 40-42.
- (11) Ayala G., Escobedo-Hinojosa WI., de la Cruz-Herrera CF., Romero I. Exploring alternative treatments for *Helicobacter pylori* infection. *World Journal of Gastroenterology* 2014; 20(6): 1450-1469.
- (12) Nariman F., Eftekhar F., Habibi Z., Massarrat S., Malekzadeh R. Antibacterial activity of twenty Iranian plant extracts against clinical isolates of *Helicobacter pylori*. *Iranian Journal of Basic Medical Sciences* 2009; 12(2): 105-111.
- (13) Nariman F., Eftekhar F., Habibi Z., Falsafi T. Anti-*Helicobacter pylori* activities of six Iranian plants. *Helicobacter* 2004; 9(2): 146-151.
- (14) Atapour M., Zahedi MJ., Mehrabani M., Safavi M., Keyvanfard V., Foroughi A., et al. *In vitro* susceptibility of the Gram-negative bacterium *Helicobacter pylori* to extracts of Iranian medicinal plants. *Pharmaceutical Biology* 2009; 47(1): 77-80.
- (15) Ghannadi A., Sajjadi S-E., Abedi D., Yousefi J., Daraei-Ardekani R. The *in vitro* activity of seven Iranian plants of the Lamiaceae family against *Helicobacter pylori*. *Nigerian Journal of Natural Products and Medicine* 2004; 8(1): 40-42.
- (16) Eftekhar F., Nariman F., Yousefzadi M., Hadiand J., Ebrahimi SN. Anti-*Helicobacter pylori* activity and essential oil composition of *Thymus caramanicus* from Iran. *Natural Product Communications* 2009; 4(8): 1139-1142.
- (17) Valifard M., Omidpanah N., Farshad S., Amin Shahidi M., Mohsenzadeh S., Farshad O. Antibacterial activity of extracts and essential oils of two Iranian medicinal plants, *Salvia mirzayanii* and *Zhumeria majdae*, against *Helicobacter pylori*. *Middle-East Journal of Scientific Research* 2014; 19: 1001-1006.
- (18) Sharififar F., Mozaffarian V., Moshafi M., Dehghan-Nudeh G., Parandeh-Rezvani J., Mahdavi Z. Chemical composition and biological activities of *Zhumeria majdae* Resh. F. & wendelbo. *Jundishapur Journal of Natural Pharmaceutical Products* 2007; 2(4): 266-272.
- (4) Kusters JG., van Vliet AH., Kuipers EJ. Pathogenesis of *Helicobacter pylori* infection. *Clinical Microbiology Reviews* 2006; 19(3): 449-490.
- (5) Maleki Vareki S., Zarkesh-Esfahani H., synergistic effects of n. butanolic *Cyclamen coum* extract and ciprofloxacin on inhibition of *Pseudomonas aeruginosa* biofilm formation. *Biological Journal of Microorganism* 2015; 3(12): 25-32.
- (9) Hassanshahian M., Saadatfar A., Masoumi F. Antimicrobial Properties of *Hyssopus Officinalis* Extract Against Antibiotic-Resistant Bacteria in Planktonic and Biofilm Form. *Biological Journal of Microorganism* 2019; 7(28): 91-101.
- (10) Hussain SA, Hamid S. *Helicobacter pylori* in humans: Where are we now? *Advanced biomedical research* 2014;3(1):63-69.

- 3(1): 8-18.
- (19) Nourizadeh E., Mirzapour T., Gasemi K., Rezai M., Latifi N. Survey of anti-bacterial effects of spearmint, liquorice, perrenial weed, mayweed and thyme on *helicobacter pylori*. *Daneshvar Medicine* 2004; 11(52): 67-71.
- (20) Moghaddam MN., Karamoddin M-aK., Ramezani M. *In vitro* anti-bacterial activity of sweet basil fractions against *Helicobacter pylori*. *Journal of Biological Sciences* 2009; 9(3): 276-279.
- (21) Motaharinia Y., Hazhir MS., Rezaee MA., Vahedi S., Rashidi A., Hosseini W., et al. Comparison of in vitro antimicrobial effect of ethanol extracts of *Satureja khuzestanica*, *Rhus coriaria*, and *Ocimum basilicum* L. on *Helicobacter pylori*. *Journal of Medicinal Plants Research* 2012; 6(21): 3749-3753.
- (22) Moghaddam MN. *In vitro* inhibition of *Helicobacter pylori* by some spices and medicinal plants used in Iran. *Global Journal of Pharmacology* 2011; 5(3): 176-180.
- (23) Farboodniay-Jahromi M., hosseini Z., Khodavandi A. Effect of Anti-*Helicobacter Pylori* Marobin, a Labendene Dieterpan from *Marrubium vulgare* L. *Medicinal Plants National Congress; 2011* March 2-4 ; sari, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University, Iran 2011.
- (24) Shirazi M., Fazeli M., Sultan Dallal M., Eshraghi S., Jamalifar H., Alamulhoda E. A comparative study on the antimicrobial effect of some medicinal herbal extracts and selective antibiotics against the clinical isolates of *Helicobacter pylori*. *Journal of Medicinal Plants* 2003; 3(7): 53-60.
- (25) Abachi S., Khademi F., Fatemi H., Malekzadeh F. Study of antibacterial activity of selected Iranian plant extracts on *Helicobacter pylori*. *International of Organization of Science Research of Dental and Medical Science* 2013; 5(1): 55-59.
- (26) Shahani S., Monsef-Esfahani HR., Saeidnia S., Saniee P., Siavoshi F., Foroumadi A., et al. Anti-*Helicobacter pylori* activity of the methanolic extract of *Geum iranicum* and its main compounds. *Zeitschrift für Naturforschung C* 2012; 67(3-4): 172-180.
- (27) Ranjbarian P., Sadeghian S., Shirazi M., Sarafnejad A., Fazeli M., Amin G., et al. Survey of anti-bacterial effect of plant extracts (fennel-dill-caraway-cinnamon) by flow cytometry and disk diffusion. *Scientific Journal of Hamadan University of Medical Sciences* 2004; 11(3): 42-47.
- (28) Nakhaei M., Khaje-Karamoddin M., Ramezani M., Malekzadeh F. *In vitro* anti-bacterial activity of cumin (*Cuminum cyminum* L.) and tarragon (*Artemisia dracunculus* L.) extracts against clinical isolates of *Helicobacter pylori*. *Scientific Information Database* 2006; 9(3): 193-200.
- (29) Nakhaei MM. *In vitro* anti-bacterial activity of methanolic extract of *Apium petroselinum* L. seed against clinical isolates of *Helicobacter pylori*. *Daneshvar Medicine* 2010; 17(87): 63-70.
- (30) Dehghan M., Noorizadeh E. Survey of anti-bacterial effects of turmeric, ginger, clove and cardamom on *Helicobacter pylori*. *Journal of Ardabil University of Medical Sciences* 2002; 2(2): 19-26.
- (31) Ramezani M., Khaje-Karamoddin M., Karimi-Fard V. Chemical composition and anti-*Helicobacter pylori* activity of the essential oil of *pistacia vera*. *Pharmaceutical Biology* 2004; 42(7): 488-490.
- (32) Ghobeh M., Shaker Hosseini R., Navai L., Mir Sattari D., Rashid Khani B., Fahmideh Norouzi M. Study of the role of garlic consumption in *helicobacter pylori* eradication. *Journal of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences* 2010; 18(4): 337-347.
- (33) Shoeibi S., Hajimehdipoor H., Rahimifard N., Rezazadeh S., Hasanloo T., Bagheri F., et al. Comparative study on anti-*Helicobacter pylori* effects of licorice roots

- collected from different regions of Iran. *Journal of Medicinal Plants* 2010; 9(36): 43-47.
- (34) Rezaei-Kalaj S., Asmar M., Masiha A., Sharifi M. *In vitro* antimicrobial effect of olive oil. *Medicinal Plants National Congress ; 2013 Nov 20-21 ; amol, Azad University of Science and Research Ayatollah Amoli Branch, Iran 2013.*
- (35) Moradi Azad S., Azadmard-Damirchi S., Nejad-Moghaddam E. Antimicrobial activity of olive leaf extract. *Medicinal Plants National Congress ; 2013 Nov 20-21 ; amol, Azad University of Science and Research Ayatollah Amoli Branch, Iran 2013.*
- (36) Nakhaei MM. *In vitro* Antimicrobial activity of Orange peel (*Citrus sinensis*) methanolic extract against clinical isolates of *Helicobacter pylori*. *Journal of Microbial Biotechnology* 2009; 1(2): 37-43.
- (37) Hajimahmoodi M., Shams-Ardakani M., Saniee P., Siavoshi F., Mehrabani M., Hosseinzadeh H., et al. *In vitro* antibacterial activity of some Iranian medicinal plant extracts against *Helicobacter pylori*. *Natural Product Research* 2011; 25(11): 1059-1066.
- (38) Saffari H., Saffari M., Arj A., Haghir-Ebrahim-Abadi A. Comparing the antimicrobial properties of pomegranate seed and peel extract with common antibiotics used on *helicobacter pylori* isolated from biopsies of patients referring to Kashan Shahid-Beheshti hospital. *Feyz Journals of Kashan University of Medical Sciences* 2012; 16(5): 426-432.
- (39) Eslami G., Fallah F., Taheri S., Navidinia M., Dabiri H., Dadashi M., et al. Evaluation of antibacterial effect of cinnamon extract on *Helicobacter pylori* isolated from dyspeptic patients. *Research in Medicine* 2013; 37(2): 85-89.
- (40) Nakhaei M., Khaje-Karamoddin M., Ramezani M. Inhibition of *Helicobacter pylori* growth in vitro by saffron (*Crocus sativus* L.). *Iranian Journal of Basic Medical Sciences* 2008; 11(2): 91-96.
- (41) Ghaedi M., Rezaee MA., Fakhari S., Ghorashi M., Pirmohamadi H., Doost RD., et al. Effects of ethanol extract of commiphora myrrha gum against *Helicobacter pylori* and inhibition of proliferation of the human AGS cell line in vitro. *Journal of the Australian Traditional-Medicine Society* 2014; 20(2): 106-111.
- (42) Esmaeili D, Mobarez AM, Tohidpour A. Anti-*helicobacter pylori* activities of shoya powder and essential oils of thymus vulgaris and eucalyptus globulus. *The Open Microbiology Journal* 2012; 6(1): 65-69.
- (43) Malekzadeh F., Ehsanifar H., Shahamat M., Levin M., Colwell R. Antibacterial activity of black myrobalan (*Terminalia chebula* Retz) against *Helicobacter pylori*. *International journal of antimicrobial agents* 2001; 18(1): 85-88.
- (44) Nazari M., Pakzad I., Maleki A., Hematian A. Comparison of in vitro inhibitory effects of different extracts of *Scrophularia striata* plant on *Staphylococcus aureus*, *Pseudomonas aeruginosa* and *Helicobacter pylori*. *Journal of Ilam University of Medical Sciences* 2014; 22 (3):67-72.
- (45) Chen Y., Blaser MJ. Inverse associations of *Helicobacter pylori* with asthma and allergy. *Archives of internal medicine* 2007; 167(8): 821-827.